

במקום שבו נגמרות המילים

ציורים מתוך התערוכה

לקראת תערוכת היחיד "מ(כ)חול החיים" שתיפתח בחודש הבא, פגשנו את האומנית אורלי שלם שמציירת את החיים על תקוותיהם וחלומותיהם // ציור שהוא שיר // יונת חולי

המבקשת לפרוץ ולעיתים משלבת בתוכם גירי פסטל שמן, עפרונות וטולייפים. מה הטכניקה המועדפת עלייך? "כמהלך המסע שמתרחש אני מתבוננת, מדי פעם עוזרת, מחליטה לשנות כיוון, לכסות או לחשוף, לדרוש או לטפח, וממשיכה עד לנקודה שבה אני מרגישה שהציור הושלם והמסע בו תם". התערוכה תיפתח ב-14.2 והיא תוצג עד סוף חודש יוני, בלובי מגדל פרייזטקן 46 (פנת דיינגוף 100), תל אביב. ימים א-ר-בין השעות: 10:00-22:00 ליצירת נוספת באתר: www.oryshalem.com ובאינסטגרם: [oryshalem_art](https://www.instagram.com/oryshalem_art)

הכותבת היא בעלים של "נויה - אומנות ישראלית" השכרה ומכירה של אומנות ישראלית מקורית

אני חשה סיפוק אריר, שהצלחתי לתרגם רגש שלי לחומר שחולל שוב את הרגש, כך שהרגספורמטציה מתרחשת מלב אל לב. בעיניי זה יוספו וקסמו של המופשט". כיצד מתבצע תהליך היצירה אצלך? "תהליך היצירה שלי הוא מסע לא מתוכנן אל עצמי, ראשיתו ברגש פנימי גואה שמתחבר למוסיקה שמעצימה ומציפה אותו עד שירידי נשלחות כמו מאליו אל ספורפרות הצבע ומעבירות אל הבר. ידי מתרגמות את הרגש ובצורה אינטואיטיבית, בוחרות את הצבעים ומעבירות אל הבר. ידי מתרגמות את הרגש לחומר, לעיתים ישירות עם אצבעות הידיים, לעיתים עם ממזלים, שפסלים, רולרים בדים או השפרצות - כל מה שתרשרר על מנת לבטא את אותו רחף פנימי". אורלי מציירת לרוב בצבעי אקריליק על קנבס, מרגישה שהם נענים ליצירות המירות

שלם מתבוננת, בעיקר על הטבע, כמצע נח להשלכת רגשותיה והבעתם. שפת האמנות שלה נעה מסגנון מופשט-אקספרסיבי למופשט-ליירי כאשר היא מושפעת מאוד מציור ישראלי בתחילת דרכו. עם זאת הציור שלה מגסה לשקף הלך רוח עכשווי פועם ומשתנה באופן תמידי.

איך את חווה את הקשר עם הקהל שלך? "ציוריי ברובם מופשטים, כי מאז ומתמיד נמשכתי למסתורין ולחידה שבמופשט, לפתח שהוא מאפשר לצופה להתבונן, לחפש ולמצוא את המשמעות והפרשנות האישית ע"פ עולם האסוציאציות והדימויים שלו. כששואלים אותי מה ציורתי או למה התכוונתי, אני מחזירה את השאלה למתבונן ומבקשת שישיב מה הוא רואה או מרגיש. כשמישהו מספר לי שציור שלי נגע בו או ריגש אותו,

תערוכתה הנוכחית "מ(כ)חול החיים", בוחרת האמנית אורלי שלם ללכת אחר המיית לבה. הציור שלה הוא מסע של חיפוש וכמיהה, תפילה או בענוע. לעיתים הוא שמחה מתפרצת, לעיתים מביעה עצב וכאב, הציור שלה הוא שיר. שלם מציירת כבר 12 שנים, בעיקר בסגנון מופשט. "הציור הוא עודף קיומי שלי, לבטא את עצמי בצבעים ובצורות במקומות שבהם מילותיי דלות והן ביכולתן להכיל. בשפה אניברסאלית שנוגעת ברגש, שהוא מעבר להסברים שכלחגניים. אני מציירת בעיקר מופשט, כמגוון של כלים וטכניקות, על ברי קנבס גדולים". מרם מקורות החשיבה שלך? "נפשים שנצרכו בתודעתי, מוסיקה על גוניה, קולטי הרגש ורגעים קטנים של חסד והרגשות".